λεμοφόδια, διακόσιες στολὲς γιὰ τοὺς ἐπαναστάτες, ἔστειλε δὲ καὶ μεγάλο χρηματικὸ ποσὸν στὰ ἐπαναστατήσαντα χωριά. Ἀλλὰ τὸ κίνημα ἐκεῖνο δὲν ἐπέτυχε. Πνίγηκε στὴν ἀρχή του. Ἐν τούτοις τόσος ἦταν ὁ σεβασμὸς ποὺ τοῦ εἶχαν, τόσο τὸν ἐφοβόντουσαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἀτρόμητοι ἐπαναστάτες ὥστε τοῦ ἐγύρισαν ὅλα τὰ χρήματα, τὶς στολές, καὶ τὰ περισσότερα πολεμοφόδια. Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο ἡ λῃστεία ἐκυριαρχοῦσε στὴν Ἑλλάδα. Λοιπόν, τὸ Χατζηχρῆστο τὸν ἐφοβοῦντο οἱ λῃσταὶ περισσότερο ἀπὸ τ' ἀποσπάσματα. Καὶ ὅταν ἔγεινε ἡ συμπλοκὴ τῆς Πέτρας, κοντὰ στὰς Θήβας, τῶν στρατιωτικῶν μὲ τὴ συμμορία τοῦ Κουμπάρη, ἕνα γράμμα τοῦ Χατζηχρήστου στὸ λῃσταρχο ἔφτασε γιὰ ν' ἀπολευθερώσῃ τούς δυὸ στρατιῶτες ποὺ εἶχε πιάσει αἰχμαλώτους.

***

Ἡ περιεργοτέρα ὅμως ἀπὸ ὅλες τὶς προφητεῖες τοῦ Χατζηχρήστου ἦταν ἐκείνη ποὺ διηγόταν ὁ ἡρωϊκὸς ταγματάρχης Λώρης, ποὺ σκοτώθηκε στὰ 1886 στὴν Κούτρα, καὶ τὸν ἔκλαψε ὅλο τὸ Ἔθνος.

Ὁ Λώρης, νέος τότε ἀκόμη, μαθητής, εἶχε στενή φιλία μὲ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς Σκαλτσᾶ καὶ Ζάγγο. Ἡ ἀτνίδρασις ἐναντίον τοῦ Ὄθωνος εἶχε ἀρχίσει τότε. Οἱ δυὸ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὁ Λώρης ἦσαν μέλη ἑνὸς ἀπὸ τοὺς πολλοὺς μυστικοὺς συλλόγους ποῦ, χωρὶς θόρυβο, ἑτοίμαζαν τὴν ἐπανάστασι κατὰ τοῦ Βασιλέως. Ὅλη ἡ ἐργασία γινότανε πάρα πολὺ μυστικά. Οἱ συνωμόται εἶχαν κάθε λόγο νὰ πιστεύουν ὅτι κανένας ἄλλος δὲ μποροῦσε νὰ ξέρῃ τὰ σχέδιά τους.

Ἔτυχε φαίνεται κάποτε ὁ Λώρης, ἀκολουθῶντας τὸ γενικὸ ρεῦμα, νὰ καταφύγῃ καὶ αὐτὸς στὸν Ἠπειρώτη μάντι, καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ μάθῃ τὴν τύχη του. Ὁ Χατζηχρῆστος ἔρριξε τὰ κουκιὰ— ἄσπρα καὶ μαῦρα. Τὰ μάζεψε καὶ τὰ ξανάριξε. Καὶ σὲ λίγο εἶπε στὸ Λώρη ὅλα τὰ συνωμοτικὰ σχέδια αὐτοῦ καὶ τῶν δύο φίλων του: «Τί σᾶς κάνει ὁ Βασιλιᾶς ποῦ θέλετε νὰ τὸν διώξετε ;» Τρόμος τὸν ἔπιασε τὸ Λώρη. Τὸν παρεκάλεσε νὰ μὴν ἐξακολουθήσῃ, ἀλλ' ὁ μάγος τοῦ εἶπε :

— Δὲν θὰ πάθετε τίποτε. Νὸ πῇς ὅμως στοὺς δύο ὑπαξιωματικούς, τοὺς φίλους σου, νὰ φυλαχθοῦν τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ μάθουν ὅτι σὲ κάποιον ἄλλον τόπο,μακρυνό, ἡ Κυβέρνησις ἔπιασε καὶ ἐτουφέκισε πολλοὺς μαζὶ ὑπαξιωματικοὺς συνωμότας.

Ὁ Λώρης ἔτρεξε στοὺς φίλους του καὶ τοὺς εἶπε τὴν προφητεία. Ἐκεῖνοι ἔμειναν λίγον καιρὸ ἀκόμη στὸ στρατό, παρητήθησαν καὶ ἔγειναν ἔμποροι σφουγγαριῶν. Ὁ Λώρης κατετάχθη στὸ Στρατὸ καὶ ἔγεινε ὑπαξιωματικός...Πέρασαν 15 ἢ 16 χρόνια (κατὰ τὸ 1865ῆ 63) καὶ στὴν Ἱσπανία εἰκοσιπέντε ὑπαξιωματικοὶ συνωμόται ἀνεκαλύφθησαν, κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον καὶ ἐτουφεκίσθησαν στὴ Μαδρίτη. Τὴν ἴδια νύχτα ποὺ ἔφτασε ἡ εἴδησις στὰς Ἀθήνας, ὁ Σκαλτσᾶς καὶ ὁ Ζάγγος, τὴν ὥρα ποὺ ἀνέβαιναν ἀπὸ τὴν Μητρόπολι στὴν πλατεῖα Συντάγματος, ἐδολοφονήθησαν ἔξω ἀπὸ τὸ Μετόχι τῆς Πεντέλης. Τοὺς ἐσκότωσε ὁ ἀνεψιὸς ἑνὸς ληστοῦ, τὸν ὁποῖον εἶχαν ἐξοντώσει οἱ δολοφονηθέντες τὸν καιρὸ ποὺ ἦσαν ἀκόμη ὑπαξιωματικοί.

***

Δυὸ χρόνια ἔμεινε στὴν Ἀθήνα ὁ Χατζηχρῆστος. Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1850 τὸ φίδι ἀρρώστησε. Ὁ μάγος τὸ περιποιήθηκε πολύ, ἀλλὰ τὸ φίδι ἐψόφησε. Ὁ Χατζηχρῆστος τὸ πῆρε πρόφασι νὰ φύγῃ γιὰ τὴν Ἤπειρο, ὅπου καὶ πέθανε τὸ Γενάρη τοῦ 1902 πλούσιος ἀπὸ τὰ προϊόντα τῆς μαντικῆς ποὺ ἐξήσκησε μὲ τόση ἐπιτυχία στὴν πρωτεύουσα.

Ὁ Σταχυολόγος

ΑΝΕΜΩΝΕΣ

Ὁ μεταδίδων καὶ τὸ ἐλάχιστο μέρος τοῦ μυστικοῦ του παύει νὰ εἶνε κύριος καὶ τοῦ ἐτιλοίπου. ***

Πολλοὶ δέχονται ν' ἀτιμασθοῦν γιὰ νὰ ἀποκτήσουν ἕνα τιμητικὸ παράσημο. ***

Ἡ φιλάρεσκος ὁμοιάζει μὲ τὴν ὡραία θάλασσα. Ἐπιφάνεια ἀκτινοβολοῦσα, ἀλλὰ πυθμὴν ἀχανὴς καὶ ὕπουλος.

ΤΙΣ ΕΙ;

Ἕνας νεοσύλλεκτος φρουρεῖ μέσ' ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ στρατῶνος. Ἕνας ἀξιωματικὸς χτυπᾷ τὴν πόρτα...

— Τίς εἶ ; ρωτᾷ ὁ σκοπός.

— Ζῶον... ἄνοιξε !

— Τὴν νύχτα δὲν ἀφήνω κανένα ζῶο νὰ μπῇ μέσα ! ἀπαντᾷ ὁ σκοπός.

Τὸ πρῶτον
καλλιτεχνικὸν γεγονὸς
τῆς φθινοπωρινῆς σαιζὸν
ΗΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ κ. ΦΡΙΞΟΥ ΑΡΙΣΤΕΟΣ
:: Αἴθουσαι Ἐφημερίδος «Πρόοδος» ::
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ

Ὁ Γκαῖτε πρὸς τὴν Μαριάνναν Φὸν Βίλλεμερ

Βεϊμάρη 26. VII 819

.... "Οχι, ἀγαπημένη μου Μαριάννα,δὲν πρέπει νὰ στεναχωρῆς οὔτε μιὰ λέξι μου, στὸ Βάδεν γιατὶ τότε θὰ ἐπιβάλῃς στὰ γλυκά σου χειλάκια νὰ σιωπήσουν καὶ δὲν θὰ μοῦ ξαναγράψῃς καὶ πρέπει νὰ σοῦ ἐπαναλάβω, λατρευτή μου, πῶς προτιμῶ νὰ πεθάνω, παρὰ νὰ μὴ μοῦ ξαναπαντήσῃς, γιατὶ ἕνας λόγος δικός σου εἶνε βάλσαμο παρηγοριᾶς γιὰ τὴν ἄρρωστη καὶ γέρικη πειὰ καρδιά μου. Ἐπειδὴ ὅμως μοῦγράφεις τόσο τρυφερά,πὼς μὲ σκέπτεσαι καὶ πὼς θὰ μὲ συλλογιέσαι πάντα, γι' αὐτὸ ἀπαντῶ σὲ κάθε σου γιὰ μένα αἴσθημα.

Εὔχομαι, αὐτό μου τὸ γράμμα, νὰ σὲ βρῇ καλοδιάθετη, καὶ νὰ σὲ παρακινήσῃ νὰ μοῦ γράψῃς πολὺ πιὸ πολλά.— Ἂν ἤμουνα Hudhud (1) θὰ πετοῦσα ἀμέσως στὴν ἀγκαλιά σου καὶ θὰ σὲ γέμιζα μὲ τὰ πιὸ εἰλικρινά μου φιλιά.

Ἡ μόνη ἐπιθυμία εἶνε νἄμουνα τώρα κοντά σου ! Γκαῖτε

Ἡ Μαριάννα Φὸν Βίλλεμερ πρὸς τὸν Βόλφαγκ Γκαῖτε

Εἶνε πολὺ δύσκολο νὰ στέλνῃ κανεὶς ἀπὸ μακρυὰ εἰς τὰ ξένα, σκέψεις καὶ λόγια ποὺ μόνο μὲ τὸ στόμα μπορεῖ νὰ τὰ πῇ. Γιατί, γιὰ νὰ ἐκφράσῃ κανένας ὅτι αἰσθάνεται μέσα του, πρέπει νὰ μιλήσουν περισσότερο τὰ μάτια, τὰ ὁποῖα εἶνε ὁ καθρέφτης της ψυχῆς. Μιὰ παροιμία λέγει : «Ἡ σιωπὴ μπορεῖ νὰ πῇ πιὸ πολλὰ ἀπ' ἕνα φλύαρο στόμα.» Θέλω ὅμως νὰ μεταχειρισθῶ καὶ τὰ δύο γιὰ νὰ δῶ ἂν συμφωνοῦν.— Τὸ «Diwan» τὸ διάβασα πολλὲς φορὲς καὶ δὲν μπορῶ νὰ σοῦ περιγράψω, οὔτε καὶ στὸν ἑαυτό μου ἀκόμα νὰ ἐξηγήσω, τὸ βαθὺ αἴσθημα τῆς ἀγάπης ποὺ νοιώθω στὴ καρδιά μου, σὲ κάθε λέξι τοῦ βιβλίου σου αὐτοῦ.

— Δὲν θὰ σᾶς φανῇ παράξενο αὐτό, γιατὶ σᾶς ἄνοιξα καὶ εἴδατε τὴν καρδιά μου καὶ γνωρίσατε τόσο καλὰ τὸν ἑαυτό μου, ποὺ θὰ πιστεύσετε τὰ λόγια αὐτὰ ποὺ σᾶς γράφω καὶ ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς πτωχῆς μου καρδιᾶς, ἡ ὁποία ὁλόκληρη σᾶς ἀνήκει καὶ τότε μόνο χαίρεται ὅταν τῆς λέτε καὶ τῆς γράφετε λόγια γεμᾶτα ἀγάπη καὶ πόθο. Αἰσθάνεσθε ὅμως καὶ ξεύρετε καλὰ τὶ συμβαίνει μέσα μου. Προσπαθῶ νὰ φαίνωμαι θαρραλέα καὶ περήφανη, μὲ πιάνει μιὰ ντροπὴ ὅταν σᾶς γράφω τὸ τὶ νοιώθω στὴν καρδιά μου γιὰ σᾶς καὶ αὐτὸ γιατὶ ἔτσι γίνομαι ἄπιστη στὸν ἄντρα μου, ποὺ τόσο κι' αὐτος μ' ἀγαπᾷ, χωρὶς ὅμως ἐγὼ ν' ἀνταποκρίνωμαι στὴν τόση του ἀγάπη.Μιὰ ὑπεράνθρωπη ὅμως δύναμις παίρνει ὅλη μου τὴν καρδιὰ καὶ τὴ φέρνει κοντά σας καὶ μὲ κάνει νὰ σᾶς ἀγαπῶ ὅσο ποτὲ στὴ ζωή μου δὲν ἀγάπησα.

— Τόσο δὲ μεγάλη εἶνε ἡ ἀγάπη μου σὲ σᾶς, ποὺ φαντάζομαι τὸν ἑαυτό μου, σὰν σ'ἕνα ὄνειρο γλυκὸ καὶ μαγευτικὸ ποὺ ποτὲ δὲν θὰ τελειώσῃ. Συγχωρῆτε με, ἂν ἡ ὀντίλησή μου αὐτὴ εἶνε ἀκατάστατη. Ἡ μεγάλη μου ὅμως εὐτυχία μέ κάμνει νὰ σκέπτωμαι ἔτσι. Συγχωρῆστε με ἐπίσης, ποὺ ἡ εὐχαριστίες μου γιὰ τὰ πράγματα ποὺ μοῦ στείλατε ἔρχονται ἀργότερα ἀπ' τὴ χαρά μου γι' αὐτά.

— Ἀπ' τὸν Αὔγουστο μάθαμε πὼς εἴστε εὐχαριστημένος ἀπ' τὰ λουτρὰ ποὺ κάμνετε.

Εὔχομαι νὰ σᾶς ὠφελήσουν. Ἂν θἄχετε καιρό, ἐλᾶτε τὸ ἐρχόμενο καλοκαῖρι νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸν Ρῆνο. Ὁ Willemer εἶνε καλὰ καὶ αὔριο τὸ πρωὶ φεύγει γιὰ τὸ Rheingaü, ὅπου θὰ μείνῃ λίγες μέρες καὶ θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὸν ὑπουργὸ κ. Stein, ὁ ὁποῖος ἔχει νοικιάσει ἐκεῖ μιὰ γωνίτσα.

Ἡ σοβαρὴ κι' ἀξιότιμη κυρία Προέδρου τοῦ Συλλόγου μας, ἐπιδείχνει σ' ὅλο τὸν κόσμο τὰ ἴχνη τῆς ὠμορφιᾶς της καὶ λέγει πῶς ἅμα γεννήσῃ κοριτσάκι, θὰ μὲ κάμῃ κουμπάρα της. Τὶς ὠμορφες αὐτὲς μέρες τὶς περνοῦμε στὴν ἐξοχὴ στοὺς Μύλους, ἂν καὶ κατοικοῦμε στὴ πόλι. Εἶνε ἕνα θαυμάσιο θέαμα ἀπ' τὴν ταράτσα τοῦ ἐξοχικοῦ μας σπιτιοῦ, πρὸ παντὸς τὴν νύχτα ἡ σκέψι μου γιὰ σᾶς κάμνει τὶς σκιὲς νὰ ζωντανεύουν κάτω ἀπ' τὰ δένδρα καὶ παντοῦ ἐσᾶς καὶ μόνον βλέπω. Πολλοὺς χαιρετισμοὺς ἀπ' τὸν Willemer καὶ ἀπὸ μένα στὸν γυιό σας καὶ τὴν κόρην σας.

Μὲ χίλια φιλιά, ὅλη δική σας.

Μαριάννα

Μετάφρασι Νίκου Γ. Κράλλη

(1) Hudhud, ἦταν ἕνα πουλάκι τῆς Βορείου μυθολογίας ποὺ χρησίμευγε ἀταχυδρόμος τῶν ἐρωτικῶν γραμμάτων, μεταξὺ τοῦ Hatem καὶ τῆς Suleika.